

L. H. MƏMMƏDOVA

Heydər Əliyev adına AAHM

KOQNİTİV LINQVİSTİKANIN ƏSAS AMILLƏRİ

Məqalada koqnitiv linqvistikianın məhiyyəti, əsas fərqləndirici amilləri və interferensiyanın minimallaşdırılması araşdırılmışdır.

Müasir dilçilik insan amiliyətə tərafında formallaşır. Nəzərəalsaq ki, bu günə qədər linqvistik dil kursu üçün malum paradigmaya yaradıb, müasir paradigmaya özündən əvvəlkilərin bir növ inkarı kimi yaranır. Müqayisli-tarixi dilçilik tabii dilleri fenomenal baxımdan öyrənmirdi. Qohum dillərin faktları müqayisə olunaraq ulu dil axtarışları təşəkkül tapırdı. Dilçilər milli xüsusiyyətlərdən uzaqlaşaraq dünya dillerinin əsasını teşkil edən universal semiotik sxemi müəyyən etməyə çalışıblar. Bunun nəticəsi kimi mənə və onun milli-mədəni özüllüyi ya arxa plana çəkilib ya da heç hesaba alınmayıb. Nəhayət, strukturalizmə mənəvi və elmi reaksiya olaraq koqnitiv dilçilik keçən əsrin ikinci yarısında təşəkkül tapır. Koqnitiv dilçilik struktur təlimlərdən fərqli olaraq, əsas diqqəti məhz milli "baxışlara" yönəldir. Təbii dillərdə "koqnisiya" anlayışına uyğun şəkildə danişan xalqların təfəkkürlerinin izlərini axtarmaq və tapmaq dil haqqındaki elmin əsas vəzifəsinə çevirilir.

Dilçilikdə koqnitivizm yaxud antroposentrik paradigmə V. Fon Humboldtun elmi baxışları ilə bağlıdır. Sonralar müvafiq ideyalar E.Sepirin, B.Uorfun, A.Vejbitskayanın, L.Vissonun və başqa alimlərin əsərlərində öz inkişafını tapmışdır.

Ümumiyyətlə xarici dilin tədrisi, ilk öncə ingilis dilinin tədrisi effektivliyinin yüksəldilməsi problemlərinin müzakirəsi, linqvistikianın koqnitiv kontekstində dil öyrənenlər üçün hər iki sahənin birləşilməsi olub və bir-biri ilə çox az bağlıdır. Həqiqətən, koqnitiv linqvistik, hal-hazırda linqvistiklərin əksariyyətinin fikrini görə-dilin nəzəriyyəsində yeni istiqamət, dəha çox dilçilik üzrə tədqiqatlarda yeni elmi paradigmadır. Dilçilik biliyinin əvvəlki-struktur, elmi paradigməsindən fərqli olaraq, hansı ki, dil sisteminin vahidlərinə təsvir etməyi özünün əsas hədəfi hesab edirdi. Koqnitiv linqvistika ilk növbədə dil vəsaitləsə insanın ətraf aləmdən alınan informasiyanın örtülməsinin, emalının, saxlanmasına vacib əsas kimi öyrənilməsinə istiqamətlənmədir. Başqa sözlə, koqnitiv linqvistik-a-dil nəzəriyyəsində tədqiqat məsələlərinin həlliñin yeni paradigmasıdır, yəni tam nəzəri sahə deməkdir [1]. Digər tərəfdən, xarici dillerin tədrisinin metodikası və ya linqvodidaktika, - bu hədəfləri, tərkibi, vəsaitləri, metodları, xarici dilin öyrənilməsinin təşkilatlı formalarını öyrənen elmdir [2].

Linqvodidaktika – təcrübəyə bilavasitə çıxan, eksperimental, öz nəzəri konsepsiyanı öyrədici təcrübələrin əsasında yoxlayan elmdir.

Qeyd etmək lazımdır ki, tədqiqatçılar həmişə dilin və linqvodidaktiki nəzəriyyənin əlaqəsini postulat kimi qəbul edirlər, bir haldə ki, xarici dillerin tədrisi çox zaman dilin sistemi haqqında məlumatlara səykarır.

Linqvodidaktika uzun müddət hətta tətbiqi linqvistikianın bölmələrindən biri hesab edildirdi. Bununla birlikdə linqvodidaktika dilçilik nəzəriyyəsinin ən ümumi vəziyyətlərində, həmçinin, dil sisteminin səviyyələri, onun vahidləri və onların fəaliyyətinin qanuna uyğunluqları haqqında ən ümumi təsvəvürlərə əsaslanır. Buradan deyək olar ki, nə linqvistikada qəbul edilmiş tədqiqat metodu, nə linqvistikə mövcud olan dil sisteminin bu və ya digər sahəsinin çoxsaylı konsepsiyası xarici dilin tədrisi təcrübəsində bilavasitə tətbiq tapa bilərlər: bircincisi, onlara görə xüsusişlər xüsusi xarakter, hansı ki, öyrənənlərə aydın olmamışdır və ikincisi, ona görə ki, təfsilatların biliyi çətin ki, təhsilin təsirliyin artırmasına imkan yaradacaq.

Xarici dillerin tədrisi təcrübəsində koqnitiv linqvistikianın oynadığı xüsusi rol onunla

Humanitar elmlər

əsaslanır ki, insanların dil qabiliyyətinin modelləşdirilməsi bu elmi paradigmə əsasında dilçilik tədqiqatlarının əsas məqsədi olur və bu da linqvodidaktikanın öz qarşısında qoyduğu son məqsədə çox yaxındır.

Xarici dilin öyrənilməsi zamanı yaranan çətinliklərin əsas səbəbi, öyrənənlərə ana dilin təsiri olur. Balaca uşaqlıqda valideynləri ilə ünsiyyət prosesində ana dilin biliyi əldə edir, (buradan ana dili – mothertongue), onun beynini heç bir başqa dil sistemi tərəfindən "məşğul deyil", buna görə də dil haqqında informasiyanın və kommunikasiyanın prosesi haqqında zehni strukturlara maneəsiz təməli qoyulur. Bu informasiya uğşan ətrafdakılarda ünsiyyətinin gedisində lazımlı formaların seçilməsi imkanını (səhvler və sınaqlar yolu ilə) yaradaraq avtomatik yadda qalır və sistemləşdirilir. Başqa məsələ, nə vaxt ki, artıq insan şürlü yaşında xarici dili öyrənməyə çalışır. Bu haldə, dil sisteminde yeni öyrənilən bütün informasiya, ana dilin prizmasından qəbul edilir və şüuraltı səviyyədə doğma dil sisteminin bilikləri əsasında müqayisə edilir. Nəticədə ana dilin "interferensiya" hadisəsi yaranır.

Xarici linqvodidaktik ənənədə daşınma (transfer) haqqında təqdimetmə təsəvvürü yaranmışdır və o, yeni xarici dilin mənimsənilməsindən individuumun mövcud dil bilməsinin (xarici və ya ana dilinin) təsiri kimi təyin edilir. Belə təsir tədrisin təcrübəsiylə təsdiq edilir və o, göstərir ki, öyrənənlər ana dili sisteminin biliklərini başqa dildə olan dil materialına daşılmaya bilmirlər. Belə daşınma, müasir metodistlərin fikrincə, həm müsbət həm də mənfi nəticə verə bilər. Hesab edilir ki, əgər ana dilinin faktları (və ya xarici daha əvvəl öyrənilmiş) yeni öyrənilən dilin materialıyla uyğun gəlirsə, onda o dəha yaxşı mənimşənilir və xarici dilin nitqində səhvler yaranır. Müvafiq olaraq uyğunluqlar işa birbaşa öks nəticələrə gətirib çıxarır. Yerli linqvodidaktik ənənədə yalnız öyrənilən xarici dilin danışığında dil və ünsiyyət səhvlarına gətirib çıxaran ana dilin təsirinə baxılır. Bu hadisə "Interferensiya" adlanır.

Linqvistikada xarici dilin öyrənilməsi prosesində neqativ nəticələrə gətirən (tədrisin effektivliyinin azalmamasına) interferensiya iki və ya bir neçə dil sisteminin iki və ya bir neçə dillə əlaqəli hadisələrinin qarşılıqlı təsiri kimi müəyyən edilir.

Müasir linqvodidaktikada yaranmış təsəvvürlərə əsasən, ana dili və öyrənilən xarici dilin sistemlərinin arasında fərqlər ana dilinin interferensiyyasında avtomatik olaraq neqativ nəticələrə gətirir. Öz növbəsində, güman edilir ki, belə fərqlərin yoxluğu müəllimin xüsusi diqqətini tələb etmir, bir haldə ki, ana dilinin interferensiyaları indiki halda yaranmalı deyil.

Əgər bu məntiqə əməl edilsə, onda eliminasiyanın (kenarlaşdırılmanın) problemi (ən azı, minimallaşdırılmalar), xarici dilin öyrənilməsi zamanı ana dilinin təsirinin öyrənənlərin və öyrənilən xarici dil sistemlərindən mövcud olan oxşar xüsusiyyət və fərqlərin baxılmasına gətirir. Buna görə təsadüfi deyil ki, linqvodidaktika interferensiyanın probleminin müzakirəsi vaxtı linqvistikianın müqayiseli (kontrastiv) məlumatlarına müraciət edir. Ancaq kontrastiv linqvistikada aksent-köhnə tarixə malik olan dilçiliyin xüsusi bölməsi-məhz dil faktlarının tutuşdurulmasına hazırlanır. Məsələn, başqa dilin daşıyıcısı onun ana dilində qəbul edilmiş modellər üzrə xarici dildə fikir ifadə edəcək. Məsələnin belə qoyulması, təbii ki, sənli görünür. Buna görə də məhz dilçilik tədqiqatlarında interferensiyanın problemi necə olursa-olsun kəndə qalır:

Tədris vaxtı ana dilinin interferensiyanın problemi xarici dilə dil sistemlərinin oxşarlığı və onların arasında fərqlərlə şərt qoyulmamışdır və müəllim təcrübəsindən irəli gəlmiş paradoxal məlumatlarla təsdiq edilir.

Eyni zamanda yaxşı məlumdur ki, dillərdə oxşar hadisələr də var (ilk baxışda oxşar görünən hadisələr), onlar sistematik və çətin aradan qaldırıla bilən səhvələr səbəb olurlar. Xüsusi haldə, yaxşı məlumdur ki, öyrənənlər öz ana dilində qəbul edilmiş uyğunluğun qaydalarını öyrənilən xarici dilin uyğun olan sözlərinə daşınma (köçürmə) tendensiyasına malikdirlər: **güclü tufan → strong storm (ardincə: heavy storm)**. Bu paradoxal vəziyyətin yaranmasının səbəbindən bir linqvodidaktikanın bir neçə sadələşdirilmiş principdən formallaşır. Dilçilik ənənəsi müəyyən mənada bu sadələşdirməni dəstəkləyir.

Tanı həmdə interferensiyanın probleminə baxmaq üçün, bilmək lazımdır ki, xarici dildə kommunikasiya vaxtı ana dilinin interferensiysi harada, necə yaranır və onun səbəbləri hansılardır.

Tam həcmidə interferensiyanın probleminə baxmaq üçün, bilmək lazımdır ki, xarici dildə kommunikasiya vaxtı ana dilinin interferensiyası harada, necə yaranır və onun səbəbləri hansılardır.

Birinci məsələ interferensiyanın növlərinin sistemləşdirməsini birləşdirir və aşağıdakı asas növləri seçilir:

- fonetik səviyyədə interferensiyanı;
- morphologianın və grammatikanın səviyyəsində interferensiyanı;
- semantikanın səviyyəsində interferensiyanı;
- mətnin tərtibi səviyyəsində interferensiyanı.

Bu siyahıya kommunikativ səviyyədə interferensiyanı əlavə etmək mümkün olardı, yəni kommunikasiya prosesində davranış qaydalarının pozulması hansı ki, son zamanlar linqvomədəni tədqiqatların aktivlaşməsilə əlaqədar xüsusi olaraq diqqəti cəlb edir.

Ən çox fonetik, morfolojiya və grammatika səviyyəsində interferensiya təfərrüati ilə öyrənilmişdir. İstənilən xarici dilin müəllimi tələbələrin aşağıdakı buraxıldığı belə tipik səhvləri əla bilir: prefikslerin, şəkilçilərin və grammatik zamanların yanlış istifadəsi, həmçinin, tələfizdə söz sırasının pozulması, yanlış uyğunluq, bəhanələrin istifadəsi və s.

Semantik interferensiya təzahürlərini xarici dildə kommunikativ fəaliyyətin bütün növlərində qeyd etmək olar [3].

Interferensiyanın yaranması səbəbini müəyyən etdikdən sonra, onun minimallaşdırılmasına imkan verən tədris metodlarını yaratmaq olar.

Ana dilinin interferensiyanın təsirini təcrid etmək və ya minimallaşdırmaq üçün konkret verbalizasiyadan təfəkkürün müəyyən məzmununun təcrid edilməsini istifadə edib xarici dildə məlumatın verbalizasiyası prosesini idarə olunan etmək lazımdır.

Koqnitiv linqvistikə söz semantikası, başqa dil və danişq vahidləri haqqında iki səviyyəli konstruksiya kimi təqdim edilən təsəvvürə əsaslanır [4].

Bələliklə, ingilis dilində mətn canlı varlıq kimi təsvir edilir, hansı ki, danişilib, göstərilib, və informasiya cəmlənəndən sonra onun oxucusuna çatdırılır. Mətn problemə baxır, onu təhlil edir. Digər dillərdə, məsələn rus dilində analoji vəziyyətdə ifadənin şəxssiz formaları üstün olur.

Müvafiq olaraq interferensiyanın minimallaşdırılması üçün yalnız leksik vahidlərin ayrılıqla yanlış tətbiqinə düzəlş etmək lazımdır, həm də öyrənilən xarici dil (ilk öncə ingilis) sisteminin təşkilatı prinsiplərinin öyrənənlərdə dərin konseptual biliyiň formallaşdırmasına çalışmaq lazımdır.

ƏDƏBİYYAT

1. Беляевская Е.Г. Три парадигмы семантических исследований (чем отличается когнитивный подход к лексической семантике от традиционного) // Материалы международной конференции. Калининград: Изд-во "КГУ", 2003. С.60-72.

2. Щукин А.Н. Обучение иностранным языкам: Теория и практика: Учебное пособие для преподавателей и студентов. 2-е изд., испр. и доп. М.: "Филоматис", 2006. 480 с.

3. Беляевская Е.Г., Маляр Т.Н. Принципы минимизации интерференции родного языка при обучении иностранному языку (концептуальные структуры пространства и времени в английском и русском языках). М.: ИПК МГЛУ "Рема", 2011. 179 с.

4. Беляевская Е.Г. Концептуальные основания семантики языковых единиц (от лексикологии к фразеологии) // Вестник МГЛУ, 2005. вып. 500. С. 9-24.